การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มสธ. ครั้งที่ 3 The 3rd STOU Graduate Research Conference

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันของเกษตรกร ตำบลริมสีม่วง อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์

Opinions on an Application of the Philosophy of Sufficiency Economy in Daily Lives of Farmers in Rim Simung Sub-District, KhaoKho District, Phetchabun Province

นันทนิตย์ ม่านตา (Nuntanit Manta) * สินีนุช ครุฑเมือง แสนเสริม (Sineenuch Khrutmuang Sanserm) **
บำเพ็ญ เขียวหวาน (Bumpen Keowan) ***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มี วัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) สภาพทางสังคม และเศรษฐกิจของเกษตรกร ตำบลริมสีม่วง อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ 2) การนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันของเกษตรกร 3) ความคิดเห็นของเกษตรกรที่เกี่ยวกับการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันของเกษตรกร4) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติ และความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอ เพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน 5) ปัญหาในการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันของเกษตกร

ประชากรที่ศึกษา เป็นเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรกับ กรมส่งเสริมการเกษตร ปี 2554 ในพื้นที่ ตำบล ริมสีม่วง อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 281 ครัวเรือน ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 165 ราย และสุ่มกลุ่มตัว อย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลากใช้แบบสัมภาษณ์ ในการเก็บข้อมูล นำข้อมูลที่ได้มาทำ การวิเคราะห์ ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยใช้สถิติ ค่าความถี่ ค่าร้อยละค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ค่าส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า (1) เกษตรกรเกือบสองในสามเป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ย 47.06 ปี จบการศึกษาระดับประถม ศึกษา มีพื้นที่ทำการเกษตรเฉลี่ย 23.76 ไร่ มีแรงงานภายในครัวเรือนเฉลี่ย 2.73 คน ในการทำการเกษตรส่วนใหญ่ใช้ ทุนของตนเอง และมีรายได้เฉลี่ย 133,684.84 บาท/ปี โดยเกษตรกรได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงจาก ผู้นำชุมชน เคยเข้ารับการฝึกอบรมเฉลี่ย 1.76 ครั้ง เคยศึกษาคูงานเฉลี่ย 1.54 ครั้ง และมีความรู้ในเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง อยู่ในระดับปานกลาง (2) เกษตรกรมีการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการลดรายได้ ด้านการเพิ่มรายจ่าย ด้านการออม ด้านการดำรงชีวิต ด้านการอบุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวคล้อม ด้านการเอื้ออาทรแบ่งปืนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน อยู่ในระดับปานกลาง (3) เกษตรกรมีความคิดเห็นเกี่ยว กับการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ได้แก่ จำนวนพื้นที่ทำการเกษตรและรายได้เฉลี่ยในการ ทำการเกษตร ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (5) เกษตรกรมีปัญหาในการนำ เศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติวิชันหัง 6 ด้านในอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีข้อเสนอแนะว่าควรมีการให้ความรู้และการนำ เศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติวิชันหัง 6 ด้านในอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีข้อเสนอแนะว่าควรมีการให้ความรู้และการนำ หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปปรระยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพสังคมและเศรษฐกิจของเกษตรกร คำสำคัญ: ความคิดเห็น หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงใปปรระยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพสังคมและเศรษฐกิจของเกษตรกร

^{*} นักศึกษาหลักสูตรเกษตรศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาส่งเสริมการเกษตร สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์ มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมาธิราช nit-1520@hotmail.com

^{**} รองศาสตราจารย์ประจำสาขาวิชาส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช sincenuch.san@stou.ac.th

^{***} รองศาสตราจารย์ประจำสาขาวิชาส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช bumpem.keo@stou.ac.th

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตสึกษา มสช. ครั้งที่ 3 The 3rd STOU Graduate Research Conference

Abstract

The purposes of this research were to study 1) socio-economic circumstance of farmers in Rim Simung Sub-District, KhaoKho District, Phetchabun Province 2) application of the philosophy of sufficiency economy in daily lives 3) farmers opinions on application of the philosophy of sufficiency economy in daily lives 4) factors relating to application of the philosophy of sufficiency economy to practice and factors relating to opinions on application of the philosophy of sufficiency economy in daily lives 5) problems of application of the philosophy of sufficiency economy in daily lives of farmers.

Population for this study comprised farmers from 281 households who registered with the Department of Agricultural Extension in 2011 in the area of Rim Simung Sub-District, KhaoKho District, Phetchabun Province. A number of 165 samples were identified by simple random sampling and drawing farmers' names according to proportions of farmer household in Rim Simung Sub-District. Interview form was instrument for data compilation. Data obtained was analyzed by computer programs using statistics which included frequency, percentage, mean, maximum value, minimum value, standard deviation and multiple regression analysis.

Findings from the research results were as follows. (1) Almost two-third were male with the average age at 47.06 years. They completed primary education level. Their average occupied agricultural area was 23.76 rai. The average of their owned land was 18.49 rai. The averaged rented area was 20.52 rai. Their average planting area for free of charge was 15.5 rai. Their average household labor was 2.73 persons. Their average hired labor was 4.21 persons. Most of them spent their own money as capital for agriculture. Their average annual income from agriculture was 133,684.84 baht while the average annual income from non-agriculture was 54,247.09 baht. They received information on sufficiency economy from community leaders. Their average attendance in sufficiency economy training workshop was 1.76 times. Their average study visit was 1.54 times. From self-evaluation, their knowledge about sufficiency economy was at medium level. (2) Farmers applied sufficiency economy in daily lives at medium level by decreasing expense, increasing income, savings, leading lives, natural resources and environment conservation, favoring, sharing, and helping each other. (3) Opinion toward application of the philosophy of sufficiency economy in daily lives by 6 aspects was at high level. (4) Factors relating to application of the philosophy of sufficiency economy to practice was statistical significant i.e. number of occupied agricultural area and average income from agriculture. Factors relating to opinions on application of the philosophy of sufficiency economy was statistical significant i.e. the average income from agriculture and knowledge on sufficiency economy. (5) Their problem about application of the philosophy of sufficiency economy by 6 aspects was at medium level. They proposed that knowledge be provided and application of the philosophy of sufficiency economy be carried on suitable with farmers' socio-economic circumstance.

Keywords: Opinion, Philosophy of Sufficiency Economy, Rim Simung Sub-District, KhaoKho District, Phetchabun Province